

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

007 amb clergyman

La història. Sevilla i Ciutat del Vaticà, avui. Un pirata informàtic envia un missatge al Papa sobre els assassinats a l'església sevillana Nuestra Señora de las Lágrimas, per tal d'investigar el cas, el Vaticà envia monsenyor Quart, agent expert en problemes capitals de l'Església...

Les formes. Arturo Pérez-Reverte (Cartagena, 70 anys) ve a ser l'escriptor més audiovisual del panorama literari carpetovetònic. Havent estat la seva novel·la "La piel del tambor" (Alfaguara, 1995) telesèrie popular fa ja quinze anys, ara passa a la gran pantalla en fotogènica súperproducció hispano-italiano-colombiana. A mans de vuit guionistes (cinc dones i tres homes), les aventures de Quart,

agent vaticà especialíssim amb llicència per desobeir, follar i extremunciar a través de la geografia urbana d'una Sevilla turística i de postal, cobren carta de naturalesa jamesbondiana, tanmateix. El vast (i bast) conglomerat d'assassinats, persecucions, filtracions informàtiques i moments més o menys candents d'un 007 amb clergyman i una aristòcrata sevillana, són acadèmicament aprofitats pel director colombià Sergio Dow (Calí, 68 anys). Així, "La piel del tambor" ressona amb cadència rítmicament sostinguda, juxtaposant escenes intrigants amb altres de rebuscada exposició

verbal de vocació cosmopolita, mundana, tot i el to i el toc sacerdotal. Per tant, l'acció dramàtica s'imposa a l'acció física, retardant l'esclat de l'emoció en ales d'un suspens no sempre prou dosificat. Amb ganes d'abastar un ampli, i excessiu, catàleg de corrupcions, corrupteles i conspiracions (complot vaticà papal, obscures operacions immobiliàries, pirateria informàtica, llegendes romàntiques, falsificacions i botins monetaris, etc.), el conjunt peca (i mai millor dit) de golafreria narrativa i temàtica. Aquesta bulímia no troba el corresponent format genèric, que fan de la pel·lícula d'avui un empedrat de bones intencions. Per a bon exemple, el vast mosaic d'intèrprets comandats pel britànic

Richard Armitage, la madrilenya Amaia Salamanca, el ianqui Paul Guilfoyle, l'irlandesa Fionnula Flanagan, l'italià Franco Nero...

El fons. Les dones i els homes amb les seves febleses quotidianes, o les qüestions de fe.

La imatge. Quart, el súper-agent vaticà i Macarena, aristòcrata sevillana, atrets físicament a cau de llit.

La frase. "La Iglesia no es un problema", etziba el banquer. ¡Ah, no! "Con la Iglesia hemos topado" exclama el Don Quijote cervantí.

La recomanació. Interessats en thrillers eclesials i conxorxes financeres.

La piel del tambor

Director: Sergio Dow. Intèrprets: Richard Armitage, Amaia Salamanca, Fionnula Flanagan, Rodolfo Sancho. Espanya-Itàlia-Colòmbia, 2022. 100'. JCA Alpicat